

statsdannelse, der bygger på gensidig respekt som resultat af en økonomisk afklaring og et opgør for fremtiden.

Det kommende rigsfællesskab af jævnbyrdige, selvstændige lande vil give Færøerne mulighed for at se længere end kun til den stadige omfordeling af egne og danske tilskudsressourcer som politisk hovedbeskæftigelse. Det er der for lidt perspektiv i.

Færøerne bør kunne se hen imod en fremtid med måske færre kroner, med færre, i hvert fald fremmede, ressourcer, med flere egne ressourcer, måske endda kommende ressourcer fra international skibsfart, fra olieindtægter, en fremtid, hvor anstrengelserne går på at strække kronerne længere i stedet for kun at bede om flere kroner fra de færøske skatteydere og flere kroner fra Danmark.

Vi kan være den bestræbelse om mere selvstændighed bekendt, især når man tager i betragtning den uvilje, som Færøerne mødes med blandt danske skatteydere, ja, endog nogle politikere, som ikke har forstået, at Færøerne egentlig ikke koster Danmark penge, men at værdiskabelsen af bloktilskuddet i Danmark er større end selve tilskuddet, og at vi derfor trods alt kan enes om med god vilje, at vi har fået gensidig gavn af den tilskudsordning, som vi har haft.

Statsministeren har strakt hånden frem til konstruktive forhandlinger i foråret og næste sommer. Jeg henstiller til Folketinget om at følge godt med under de mange udvekslinger af oplysninger og impulser, der måtte komme imellem vore to folkevalgte lovgivende forsamlinger og regeringer.

Kun gennem åbenhed og gensidig forståelse kan vi nå frem til det bedste resultat for vore to folk og vores fremtidige harmoniske samarbejde i et nyt rigsfællesskab mellem to selvstændige og ligeværdige parter, således som regeringen virkelig har gjort et godt forsøg på at fremme nu i efteråret.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Stående uden for sidelinjen under den største del af den redegørelse, som statsministeren gav i tirsdags, vil jeg dog tillade mig at sige, at jeg synes, at den er målrettet og i flere tilfælde meget kontant og præcis. En redegørelse, som burde give anledning til en konstruktiv debat på mange spændende områder.

Den del, jeg vil koncentrere mig om, fylder ikke så meget og har overskriften: Rigsfælles-

skabet. Der er ikke noget nyt budskab i forhold til det, som statsministeren allerede sagde under sit besøg på Færøerne i sidste måned, både til landsstyret, til Lagtinget, på vores partikonferens og til den færøske presse.

Dog var der én ting, som statsministeren ikke havde med i sin redegørelse, men som var med i de politiske udmeldinger under besøget. Det var, at statsministeren opfordrede til et bredt politisk flertal og en bred folkelig opbakning bag de ændringer, der nu skal ske i forholdet mellem Færøerne og Danmark.

Men denne udelukkelse kan jo skyldes, at statsministeren har taget Lagtingets beslutning i fredags til efterretning. Da besluttede Lagtinget jo med 18 stemmer for og 12 stemmer imod at gå i gang med forberedelserne til, at Færøerne får status som suveræn stat.

Det færøske socialdemokrati stemte imod landsstyrets beslutningsforslag og henviste i stedet til partiets forslag om nedsættelse af en forfatningskommission, således at det nødvendige udredningsarbejde foreligger, før der i Lagtinget træffes en afgørelse om selvstændighedskonceptet.

Det er en historisk begivenhed, at samtlige partier i Lagtinget ønsker ændringer af relationerne til Danmark, selv om der er gradforskelle mellem, hvor radikale ændringer de forskellige partier ønsker. Men landsstyrets kurs er suverænitet.

Om det på et senere tidspunkt vil vise sig muligt at få en bredere politisk tilslutning til landsstyrets selvstændighedspolitik, kan kun tiden vise, men det kommer så i hvert fald til at kræve, at der sker væsentlige modifikationer af det vedtagne beslutningsforslag.

Men den krystalklare forudsætning for et bredt politisk forlig er til stede, da samtlige partier ønsker ændringer. Men på nuværende tidspunkt har vi jo så ikke bevist vores kunnen, når det drejer sig om politikens fornemme kunst – at opnå brede forlig.

Det færøske socialdemokrati siger, at det er nødvendigt, at hjemmestyreordningen bliver afløst af en ny selvstyrelov, som fastsætter, at rigsfællesskabet bygger på en aftale mellem to jævnbyrdige nationer, at samtlige sagsområder kan komme under færøsk administration og ansvar, når dette sker med færøsk lovgivning, det vil sige, at samtlige anliggender principielt skal være særanliggender, der kan overtages, og at aftalen kan opsiges og peges på, hvordan